

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
danjih ob torkih, četrtekih
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za eno leto . . . 1.—, izven Avstrije 1.50
za tri mesece . . . 5.— „ „ 4.50
za pol leta . . . 8.— „ „ 6.—
za vse leto . . . 12.— „ „ 15.—
Naročnino je plačevati naprej na naročbe
brez priložne naročnine se sprava ne
ozira.

Poučniške številke se dobivajo v pra-
dajalnicah tobakna v Trstu po 3 av.,
izven Trsta po 4 av.

EDINOST

Oglasni se računajo po tarifi v poštni; za
naslove s debelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslana, osmrtnica in javno zahvalo, do-
maši oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, kar nefrankovano se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnina, reklamacije in oglasi spre-
jemajo uredništvo ulica Melina pi-
sarništ. št. 11. udelež. Naročnino in oglase
je plačevati leče Trst. Odprto reklama-
cije se pristoje plačevati.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Velik javni shod

privedi politično društvo „Edinost“ v ponedeljek, 1. februarja t.
l. ob 9. uri zvečer v telovadnici „Tržaškega Sokola“.

Na dnevnem redu bode:

- Predsednikov nagovor;
- Predavanje o državnozbornem volilnem redu, in posebno o vo-
lilnem pravu v V. kuriji;
- O važnosti predstojećih volitev posebnim ozirom na trž. razmere;
- Naše stališče do drugih strank v Trstu.
- Eventuelni predlogi.

To so sami važni in aktuvelni predmeti, zbok česar se nadejamo, da se tržaški
Slovenci iz vseh slojev udeležijo tega shoda.

Našemu ljudstvu po Istri!

Nekaj mesecev sem se oglašajo krivi proroki,
ki razdvajajo brata z bratom, očeta sinom, ob-
čino z občino, in da je zasmeh tem več, pljujejo
na vse in na vsakogar, katere so hvalili do ne-
davnó. — Da-li je to oholost, da-li je zlo srce,
da-li je Judeževó plačilo, za katero delajo, o tem
sodite sami! — Ako bi naše javne posle razprav-
ljali mirno, trezno in iskreno, ako bi dostojnim
načinom izrekli svojo misel o katerem si bodi
javnem činu Petra ali Pavla, meni ne bi bilo žal
na tem, pozdravljal bi z veseljem tako nasproto-
vanje, ker bi mi bilo v dokaz, da se svet zaresno
briga za naše javne posle. — A kako delajo v
resnici ti nečisti ljudje? — Mi smo vas učili, da
v slogi je moč, in vi ste večkrat izkusili to na
svoje oči. Zložno boreči se smo odvezli nasprotni-
kom občin in okrajev, ter smo na mnogih krajih
že mogli razmišljati o sreči in napredku svojega
naroda, in tako bode, ako Bog da, tudi v bodoče.
— Mi, ki nas nazivljate svoje prvake, smo se tudi
sami držali tega nauka. Med petimi prsti na jedni
roki nista ni dva povsem jednaka; tako je med
drugimi ljudmi, tako je tudi med nami. Ne mislimo
jednako vsi, o vsem, tudi v najmanjših stvarih. Ali
vsi postopamo jednako proti nasprotnikom našega
naroda. Mi smo stali proti njim vsikdar kakor jeden,
in ob našem jedinstvu krčila se je njihova moč. —

Sedaj pa prihajajo krivi proroki, ki nočejo
zloge, ampak razpóra med rojstnimi brati, in dru-
žijo se z onimi, ki so vsikdar delali v našo na-
rodno propast. — Mi smo vas učili, da živite
trezno in skrbno, kajti le tako morete kedaj po-
stati svoji na svojem. A med novimi krivimi pro-
roki najdete skoro samo takih, ki žive na lahko
roko, in še zasmehujejo one, od katerih žive. —
Mi smo vas učili, da skrbite za svoje družine, a
poglavarji krivih prorokov ne znajo o tem nauku,
kajti njim ni do svojega rodu in svojega rojstva,
kajti zavrgli so družino, ako so jo imeli. — Mi
smo vas učili, da branite svoj jezik slovenski in
hrvatski, ker so vas učile vaše matere, da se tako
imenuje govor našega naroda. Mi smo o svečanih
prilikah kazali istega v praznični obliki. Mi smo
vas učili, da hrvatsko in slovensko ljudstvo, kjer-
koli živi, ima pravico, da se ujedini tudi se svojim
cesarjem in kraljem, da sebi ustvarja zakone, ka-
koršni mu ugajajo najbolje in koristijo največ. —
Mi smo vas učili, da za dobro naroda treba tudi
kaj potrpeti, ker je narod naša kri. Spiničič je
dokazal to z izgledom, ko se je pred 6 leti po-
tegnil za to, da hrvatskemu in slovenskemu ljud-
stvu v zapadni Istri ne bode več Italijan zastop-

nikom na Dunaju. Spiničič je zgubil zato svojo
lepo profesorsko plačo. Naš cesar in kralj je
spoznal, da se je Spiničiču storila krivica, pa je
poravnal krivico; ali pri vsem tem uživa Spiničič
le polovico onega, kar bi mu šlo po šolah, po
učeniosti in po zakonu. Vendar so nečisti ljudje
toliko drzni, da vam lažejo nesramno, kako da
Spiničič dobiva Bog zna koliko plače in da živi Bog
zna kako ugodno. Ti nečisti ljudje vedo prav dobro,
ali bi vsaj morali znati, da Spiničič, kolikor more,
pomaga vsaki vredni siroti, ki se je zatekla k
njemu, da podpira uboga učence in uboge šole,
da se nikdar ni plašil truda, ko je trebalo sestati
se z narodom, napotovati ga in učiti. — Spiničič
je pokazal vladi sto in sto narodnih potreb, in
vlada je odstranila iste deloma, in deloma jih še
odstrani, ker so to pravična uprašanja, resnične
potrebe. Zato je nečistim ljudem Spiničič — izda-
jica naroda!

Tudi o sebi moram govoriti danes. Krivi
proroki ne morejo kazati na moje zlato in srebro,
ker takega si nisem nabral, niti na moje palače,
ker nikdar nisem imel, s čemer bi jih bil mogel
sezidati. To delo sem prepuščal onim, ki danes
psujejo svoje dobrotnike. Jaz sem zidal v narodu
tempelj miru, zloge, medsebojnega potrpljenja in
pomaganja, vedé, da je vsakemu nositi svojo bedo.
— Sedaj pa so ustali Herostratje, ki, ne vedoči,
kako bi se proslavili, hočejo zrušiti, kar so sezid-
dali drugi. Tega veselja jim ne smemo dopustiti.
Nečisti ljudje me niso mogli očrniti pred narodom,
da sem si z njegovimi žulji nakupil blaga in boga-
stva, ali trosijo da mi neka občina daje prez potrebe.
Nečisti ljudje so me hoteli očrniti v nekem lističu
s tem, da so, kakor čujem, napisali, da mi je po-
glavarstvo občine kastavske odpustilo neki dolg
in da mi je dalo še par sto goldinarjev po vrhu.
Jedna laž je nesramnejša od druge! — Jaz sem
odvetnik. Kadar koli so me pozvali poglavarji ob-
čine kastavske, prejšnji in sedanji, da kaj storim
za občino, storil sem, kakor sem najbolje znal in
mogel. Še nisem prejel svojega računa, plačila za
krvave muke svoje; vsega tudi ne dobim, ker mi
občina ne more povrniti noči, ki sem jih prebdel
zanjo, niti vida, ki sem ga zgubil v delu zanjo.
Tudi za sedanjo upravo občine sem zgubil več dni,
izvršil več opravil, potrošil gotovine. Vendar je
sveta resnica, da nisem vprašal, in da mi sedanji
poglavarji občine za ves moj trud in trošek niso
dali ni novčiča — kamo-li stotin goldinarjev. Tudi
moja Jobova potrpežljivost mora se porušiti zbok
takih lopovov in obdolženj, laži, ki se širijo v narod.

Pojmo dalje! Vsaki razumnik ve, da je hr-
vatska zemlja jedna najlepših in najrodovitejših, kar

jih je Bog dal; ako hočeš lepega konja ali vola,
najdeš ju v Hrvatski; hočeš lepih livad, najdeš
jih tam; ako želiš plovne vode in zelene gore,
najdeš ja tam; hočeš-li za narod pametne knjige,
dobiš jo tam; ako hočeš čuti miloto svojega je-
zika, čuješ jo tam. Vsaki pametnik ve, da bi bila
ona zemlja presrečna, ako bi bil narod svoj in
svoboden, kakor želimo, da bi bili svobodni in
svoji tudi mi, hrvatsko in slovensko ljudstvo v
Istri. Zato kličemo mi tudi zanje, in oni tudi za
nas; tako se bolje čuje naloga z jedne in druge
strani. Nečisti ljudje pa vas begajo, da vas mi hočemo
prodati v suženjstvo, v katerem je Hrvatska danes.

Zakaj delajo tako, ti krivi proroki? Zato, da
ne odpremo očíj vsi po Istri, pa da še blagoslov-
ljate to nesrečno stanje v katerem se nabajate
danes. Nečisti ljudje hočejo, da govorite, da vam
je dobro, kadar od para volov morate prodati
jednega, da prekrmite drugega; krivi proroki ho-
čejo, da kričite na vsa usta, kako vam je lepo,
ko na mnogih krajih nimate niti pitne vode, ni
poštenega voznega pota, ni šole, ni svojega izo-
braženca, h kateremu bi se mogli zatekati. Krivi
proroki hočejo, da pljujete na Spiničiča in na me,
ki smo tu spravila na dan vse nadloge našega
ljudstva ter se potužila, da se odpomore istim.
Krivi proroki žele, da vi kričite, kako vam je
prav, da vam tuji ljudje izpred nosa v našem
morju love ribe in da vam odvzemljejo tisto ža-
lostno dnino, kjer se kaj zida.

Ti nečisti ljudje ustajajo proti nama, da bi
vam zmešali vid in pamet. Do predlani sva bil
premaló Hrvata tem krivim prorokom, sedaj sva
jim preveč Hrvata. Kako je tolmačiti to? Koliko
srebrnjakov dobiva Judež, ki izdaje učitelja, ka-
terega je do nedavno poljubljal v lice?

Da ne bi spoznali svoje bede in da ne bi se
zjediniili za način, kako odpomoč, zato vas motijo
in vam lažejo, da mi, hrvatska stranka, to je, mi
pravi Istrani, prodajemo Istro pod tujo vlast. —
Dočim smo mi predlani povzdignili svoj glas na
Dunaju že proti sami govorici o odstopu Kastav-
ščine, so agentje nečistih ljudij letali okolo kakor
besni ter ponujali budimpeštanskim Židom vse, kar
je kastavskega, vse, kar je našega na morju od
Voloskega do Reke.

Izdajice naroda, kdo je prodajal Kastavščino?
Vi in samo vi, ali ni se vam posrečilo, in se vam
ne posreči — tako nam Boga in naroda!

Zaključujem. Nekdaj, ko je zavlada kuga,
je nosil narod dolge palice, da se ne dotakne
drugih. Storitè tudi vi tako! S krivimi proroki ni
pogovorov, ni boterstva, ni prijateljstva! Oni so
prava kuga za pravi napredek naše svete stvari
v Istri. Oni bi hoteli porušiti, kar je naša narodna
straunka težko muko zidala 25 let sem. Ako so
zmotili že katerega poštenega, ta naj se povrne zopet
v naše bratsko kolo po vaši pametni besedi in
bratskem opominu.

O onih pa, o katerih veste, da hotè vrše
službo krivih prorokov, da se ne trudijo, ampak
leže in zgublajo čas, ali hodijo na lov, pa poleg
tega žive dobro, o onih smete biti gotovi, da žive
od Judeževih grošov. Za nje je že davno
rečeno v grobu redovnikov: „Oproščene je gre-
šnikom, razbojniku, ubijalcu, oproščeno je vsem,
samo izdajici ni odpuščena!“

Na Dunaju, 23. januarja 1897.

Dr. M. Laginja.
zastopnik naroda.

Deželni zbor istrski.

Prva seja dne 26. januarja 1897.

O poludne se je zbralo v zbornici 22. poslanec in poresko-puljski škof presv. g. Flapp.

Na stol predsednika je sedel g. dr. Campitelli, na stol podpredsednika dr. A. Stanger. Od večine je bilo navzočih 16 poslancev, od manjše 6. Galerija je bila dobro obiskana.

Predsednik je odprl zasedanje prečitanim govorom; pozdravivši poslance je rekel, da deželni zbor je imel biti sklican že meseca decembra zaradi proračuna, ali to ni bilo nujno, ker je bil na prošnjo deželnega odbora odobren začasni proračun, kakor minolega leta. Zbornici pa je pridržano naknadno odobrenje; spominjal je bede v pokrajini vsled slabe letine, in na zbornici bode, da se zavzame za trpeče prebivalstvo. Dotaknil se je tudi tifa v Pulju. Tu je priteklo v pomoč deželni odbor in nade je, da cesarska oblast stori svojo, te je, da mestu ponudi one pomoči, kakoršne treba toli važno mesto.

Govoril je na to o obisku ministra predsednika Badenija v Istri. Gosp. minister predsednik je hotel pokazati s tem svojo posebno pozornost do te pokrajine. On, predsednik, ga je spremljal širom pokrajine, in uveril se je, da se je njegova ekscelencija živahno zanimala za potrebe in težnje prebivalstva. O tej priliki mu je zagotovil minister-predsednik, da se zgradi železnica Trst-Poreč. To isto mu je obetal kasneje minister za železnice Guttenberg, katerega je on (predsednik) obiskal v Trstu.

To zasedanje bode kratko, ker je med nami več županov, ki bodo sedaj imeli veliko opravila s predstoječimi volitvami v državni zbor. Radi tega pozivlja poslance, da mirno in trezno razpravljajo, kar jim bode dano v razpravo, da tako zadeste svoji rodoljubni dolžnosti in nakljam Njeg. Veličanstva, kateremu naj visoka zbornica v znak udanosti in podaniške ljubezni vsklikne srčni Evviva! Večina je vskliknila Evviva, a manjšina živio!

Po teh besedah je proglasil predsednik zasedanje otvorjenim.

Na to je predstavil zbornici zastopnika cesarske vlade, g. viteza Fabiana, kateremu je pridodeljen g. Dragić (stenograf).

Zastopnik vlade je pozdravil zbornico najprej v italijanskem in potem v slovenskem jeziku, rekši, da bode vlada tudi v tem zasedanju podpirala delovanje zbornice.

Zatem je prečital predsednik italijanski formulo obljube, rekši, da je svobodno gg. posl. reči: prometto, ali pa ponoviti vso formulo.

Posl. Kozulic, Jenko in Mandić so prečitali formulo hrvatski oziroma slovenski; isto jim je izročil predsednik že popred v predsedniški pisarni.

Na to je zaključil sejo. Prihodnja seja bode v četrtek sledečem dnevnim redom:

1.) Priobčenja. 2.) Poročilo deželnega odbora o volitvah deželnih poslancev v kmečkih občinah na kvarnerskih otokih in v političkem okraju Volosko.

Toliko v zbornici kolikor na galeriji je vladal mir med vso sejo.

O iztirjevanju davkov. — Umesten nasvet.

Govoril poslanec dr. Laginja v seji zbornice poslancev dne 8. januarja 1897.

(Zvršetak.)

No, glasom došlih mi informacij, ki sem jih dobil po dobroti njegove ekscelence g. finančnega ministra samega, se vlada ni poslužila dosedaj teh določil zakona gledé na kreditne zadruge, dasi je že minolo devet let, odkar obstoji ta zakon.

Pripoznati hočem takoj, da mi ni znano, v koliko se je poštnohranilnični urad posluževal drugih načinov za nalaganje denarjev, dovoljenih mu po zakonu. Menim pa vendar, da se poštnohranilnični urad dosedaj še ni nahajal v toli bednem stanju, da bi se ne bil mogel poslužiti jednega načinov nalaganja v zmyslu §. 7 navedenega zakona. Ako je temu tako, menim, da bi bila dolžnost vladi, da bi v prvi vrsti gojila po meni priporočeni način nalaganja na korist kreditnim in posojilnim zadrugam, zasnovanim na podlagi zakona od 9. aprila 1873.

Pripoznati hočem rado, da bi morda to zahtevalo nov oddelek na poštnohranilničnem uradu, nadalje novih instrukcij itd. Toda pred tem ne bi se smeli plašiti, poprijeti bi morali enkrat, in ako ni možno pomoči vsem pokrajinom, pa bi morali pričeti vsaj pri onih, kjer je, kakor sploh znano, potreba največa.

Sprožil sem to na kratke uprave zato, ker je zapisano ob zaključku po meni navedenega §. 7 členu 13 rečenega zakona, da je sporazumno z ministerstvom: izbirati efekte, na katere naj bi se posodilo ali katere naj bi se nakupilo, določiti zneske posojila, kakor tudi določati zavode, s katerimi naj poštnohranilnični urad stopi v zvezo za opravila nalaganja denarjev, navedena v števil. 2 in 5*.

Tega pa nisem omenjal tu le zato, ker treba sporazumljenja z finančnim ministerstvom, ampak tudi zato, da spomnim visoko finančno ministerstvo, da bi bil menda najlažji in najboljši način nalaganja ta, kakor sem ga jaz navel, in sicer, ako poštnohranilnični urad nima na razpolago tolikih gotovih, tako, da bi visoko finančno ministerstvo mal del zalog v blagajnah, o katerih zalogah se je že toliko goverilo, dalo v ta namen na razpolago poštnohranilničnemu uradu.

Po mojem menenju bi bil to jedra najboljših načinov porabljanja istih, ker bi se tako dajalo ljudstvu nazaj en del onega, kar so mnogi governiki te zbornice v prejšnjih časih označali kakor podvezani davek, namreč zaloge v blagajnah.

Priporočujem visokemu finančnemu ministerstvu, da se zavzame za to stvar, zaključujem ta svoja kratka izvajanja. (Dobro! Dobro!)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 27. januarja 1897.

Še jedno besedo o pastirskem listu avstrijskih škofov za predstoječe volitve. V današnjem jutranjem izdanju smo napisali glavne misli iz pastirskega lista povodom predstojećih volitev v deželni zbor. Priznati nam je, da je v tem pastirskem listu mnogo lepih misli in načel. Res je sicer, da narodno pravo nenemških narodov ni povdarjeno tako odločno, kakor bi želeli mi, vendar pa mora zadoščati čestiti duhovščini povdarjanje, da trebamo takih poslancev, ki bodo hoteli v pravičnem zmyslu reševati narodna in socialna vprašanja. Po tem migljeju osobito duhovščina po Primorskem mora iti — z nami! Saj nam pravi minolost, saj nam pravi sedanost, saj nam pravi program in vse delovanje nam nasprotne laške stranke, da ni pričakovati od njih, da bi hoteli voliti take poslance, ki bi bili pri volji v pravičnem zmyslu reševati uradna vprašanja — torej takih poslancev, kakoršnih si žele avstrijski škofje. Po takem sme duhovščina mirno vestjo delovati za nas, kajti s tem izvrši le ono dolžnost, ki jo nalaga vernikom pastirski list. A kdo naj hoči z verniki, kdo naj jim predučaji dobrimi izgledi, ako ne — duhovnik?! Nadejamo se torej, da se ob predstojećih volitvah združi vse, kar pošteno misli z narodom, cerkvijo in državo! V to pomozita zdrav razum in pošteno srce pešeno mislečih ljudij! Te dni smo rekli v svojem listu, da prva dolžnost državljanov je — dobro voliti! Na vršenje te naše dolžnosti pozivljamo danes rodoljube širom naših pokrajin!

Iz deželnih zborov. Včerajšnja seja deželnega zbora češkega je bila važna. Namestnik grof Coudenhove je naureč postal izjavo v imenu vlade o stališču poslednje oziroma na češko vprašanje. Vlada da je sklenila za trdno, da se loti češkega vprašanja. Zastopnik vlade je povdarjal željo sedanje vlade, izjavljeno po tej poslednji že tedaj, ko je prišla do oblasti, in je pozval stranke, naj bi resno sodelovale na rešenju dotičnih vprašanj. Največo važnost poklada vlada na to, da se ustanovi mir med obema, jednako razvitema narodoma na Češkem. Vlada se drži načela popolne jednakopravnosti in jednakoveljavnosti obeh narodnosti v kraljestvu Češkem, vlada smatra za svojo najresnejšo dolžnost, da varuje jednotaost tega kraljestva gledé na zakonodajo in upravo. Le jasno in pošteno spolnjevanje teh načel omogoči rešenje narodnih prepirnih vprašanj, kajti za završenje prepira, trajajočega že desetletja, treba na strani vseh udeležencev najsrajnejega samozatajevanja in dobre volje, kakor tudi skrbnega poštevanja

koristi države in dežele, in slednjič mirnega premišljevanja in vzajemnega sporazumljenja. Z ozirom na kratko dobo, ki je določena za to zasedanje, in ker ni še potrebnega miru, ter treba, da se stranke sporazumejo popred, hoče vlada še le v bodočem zasedanju predložiti dotične predloge, kakor tudi zakonski načrt za uvedbo kurij za volitve v deželni zbor: v deželni odbor, v deželne zavode in deželnozbornske odseke, v ta namen, da se obema narodnostima zagotovi zastopstvo, primerno njih številu in davčni meči, v zakonodaji in upravi dežele. Nadalje hoče vlada v bodočem zasedanju predložiti volilno preosnovo na podlagi pravičnosti. Namestnik je zaključil z izjavo, da vlada bode le na teh predpostavah mogla ustanoviti od nje same in od vseh strank toli zaželjeni mir, toda najprvo so v to poklicane stranke same. — Na to je zbornica pričela razpravo o najnem predlogu posl. Russa, da se uvedejo direktne volitve za deželni zbor češki.

Kar se dostaje gori načrtane izjave vladnega zastopnika, pač bi rekli lahko dvojno: da smo prav zadovoljni žnjo, ali pa tudi, da nismo zadovoljni. Teorija o potrebi mira in o jednakopravnosti, je lepa in moramo biti zadovoljni žnjo. Ali teorija je le teorija. Takih stvari smo čuli že tolikokrat, da jih bode morda kmalu siti. Za teorijo mora priti praksa, za besedami dejanja! Dejanj pa ne vidimo in jih ne vidimo; zato pa smo nezadovoljni z izjavo, ker nas tolaži še le z bodočim zasedanjem. Torej si je vlada zopet vzela odloga — je prolongirala menjico. V izjavi so pač razviti lepi nazori, ali pozitivnega je malo v njej. Le dvojno je kolikor toliko pozitivno: izjava, da kraljestvo Češko mora ostati jednotno; to naj potolaži Čehe; izjava pa, da se uvedejo kurije, bodi mazilo na nemške rane. (Kakor znano, se volijo sedaj členu deželnega odbora, odsekov itd. po obstoječih skupinah zbornice, ki so: skupina poslancev iz kmečkih občin, iz mest in trgov in veleposestva — odsej pa naj bi se volili po narodnih skupinah. Nemcem toliko, Čehom toliko. To je posebna želja Nemcev, ker jim bode na ta način za vedno zagotovljeno primerno zastopstvo v deželnih korporacijah. Načelno sicer tudi mi nismo proti takemu načinu volitev. Ali čudno je, da se vladi toliko mudi s tem ravno na Češkem, kjer so Čehi v večini in se Nemci boje za svojo moč, dočim se jej prav nič ne mudi, da bi uvela kurije tam, kjer so Slovani v manjšini in trebajo varstva, n. pr. v deželnih zborih na Moravskem v Sileziji v Istri itd.

Tudi deželni zbor kranjski se je sešel včeraj. Posl. Barbo je predlagal, da se ustanovi deželno skladišče za gospodarske pridelke.

Vesti iz Afrike. Rimsko „Agenzia Stefani“ poroča iz Agordata 26.: Položaj se ni spremenil niti najmanje. Samo to se čuje sedaj, da so se derviši prve dni tekočega meseca odpravili v Gedaref ter dobro oplenili črne Baza. Potem so šli v Gaš, očitno, da oplenijo tudi Barije ter morda da nenadoma napadejo utrdbo Agordat. Toda iz Barija so se brzo umaknili v gorovje, vzešši s seboj svojo živino, poleg pa so se pričele naglo zbirati (koncentrovati) italijanske čete in obe te okolnosti sti dovele derviše do tega, da so opustili svoj načrt.

Sedaj so derviši utaborjeni za nasipi ter imajo dovoljno vede iz Amideba, ki je od Agordata oddaljena kakih 10 ur hoda. Ob straneh so uničili vse vodnjake ter pustili nepokvarjene samo one, ki so se nahajali v obsegu njih taborišč.

Italijanske čete se vporabljajo v neprestane, oprezne eksploracije.

„Don Chisciotte“ se boji, da bodo derviši nadaljevali obkoljevanje Agordata, ker so bogato založeni živežem.

Položaj na Kreti. „Kölnische Ztg.“ poroča iz Kaneje, da prihajajo čete upornikov z gorovja, da zahtevajo se silo uvedbo reform. Grška podpira upornike izdatno; ne prestando jim pošilja orožja. Med ljudstvom se pojavlja velik strah in večina meščanov ostaja veči del dneva doma, za zapahnenimi vratmi.

Jan Neruda o Židih. „Novi listy“ imajo v poslednji sveji številki zanimiv članek „Jan Neruda o Židih“. Jan Neruda, znameniti češki publicista, pesnik in pisatelj, pravi, da o Židih treba imeti v mislih dvoje: Židje so svoj narod sam za sebe in češkemu narodu (in v obče slovanskim) povsem

ptaj narod. Naj trdè n. pr. na Danaju, da so Nemci, no, to je baš takó malo resnično, kakor da bi bili Židje na Francoskem Francozi. Povsodi so v prvem redu Židje in nič drugo nego Židje. Mnogi se priznavajo po deželah, kjer slučajno bivajo, pristaje te ali on politiške stranke, toda — v svoji notranjosti se ne prišteva nikoli nebeden ptuji narodnosti, tudi če ne zna niti besedice svojega materinega, hebrejskega jezika..... Ker so raztreseni po vsem svetu, imajo zaradi tega neizbrisljivo narodno zavest in veliko narodno idejo: sleherni izmed njih je Žid. — Statistika jih povsodi našteva posebej; niti pri nas jih ne prištevajo Nemcem ali Italijanom; zato morajo imeti važnih razlogov. Nikdar se ne čuje „židovski Nomec“, „židovski Poljak“, toda tim pogosteje „poljski Žid“, „ruski Žid“ itd. — Med ruskimi in poljskimi Židi ni nikakoršnega narodnega neprijateljstva, kakoršno je med Rusi in Poljaki“

Različne vesti.

Konfiskacija. Današnje jutranje izdanje je zaplenilo državno pravdnništvo radi članka: „Kako je viši poštni ravnatelj vsprejel slovensko deputacijo?“ Ker nam je obveščeno o zapleni došlo še le o poludne in je bil stavek večinoma že razmetan, nismo mogli prinesiti še enkrat vsega tam objavljenega gradiva. Pač pa priobčimo še enkrat drugi del zanimivega navodila za državnozborske volitve in podlistek.

† Fran Zupan, kapelan v Poljanah občina Vepinac v Istri, umrl je danes ob 10. uri in pol zjutraj. Bil je zvest sin svojega naroda in uzoren duhovnik. Naj v miru počiva!

V spomin pok. nadvojvode Rudolfa. V soboto, dnè 30. t. m. ob 11. uri bode v župni cerkvi pri sv. Antonu starem črna maša za pokoj duše, pok. prestolonaslednika nadvojvode Rudolfa. Uradniki se udeležè te službe božje v civilni opravi. Za gospe bodo rezervirani sedeži.

Vojaška deputacija iz Trsta v Ljubljani. Brigadir baron Karol Lovetto, polkovnik Sluka in polkovnik baro Schmiedburg, jeden stotnik in dva nadporočnika, odpeljali so se predsonč v Ljubljano na pogreb Fzm. Hegedüsa.

Mestni svet tržaški. Obširnèše poročilo o zanimivi sinočni seji našega občinskega zastopa morali smo odložiti za danes. Objavimo je prihodnjè. Za sedaj bodi omejeno le to, da je „liberalna“ večina kar iz svoje samooblastnosti zanikavala volilno pravo konsortistom, uradnikom državnih železnic in pomorskim kapetanom. Nič boljše usodo niso imeli slovenski utoki, radi katerih je bilo c. kr. namestništvo ukazalo magistratu, da jih mora rešiti. Gospoda se hočejo radi tega pritožiti zoper namestništvo, češ, da krši pravice avtonomne občine tržaške. Vladni komisar, dr. baron Conrad, je večkrat posegnil v razpravo, naglašaje, da zbor postopa protizakonito. Seveda to vse ni nič pomagalo. Stednjè je naročil vladni zastopnik Zupanu, da takoj naslednjega dne pošlje namestništvu zapisnik te seje in pa vse akte, tičeče se volitve.

Občinske volitve v Pomjanu. Huda, strašna je bila borba! Trajala je tri dni. III. razred je volil od ponedeljka pa do sinoči. Močnega zaveznika so imeli nasprotniki: strašno bedo in siromaštvo, ki vlada letos po Istri vsled slabe letine. To borbo je kaj dobro označil naš pomjanski dopisnik rekši: na naši strani je glasovale prepričanje, na oni strani pa — denar! Vendar smo zmagali 36 glasovi večino. Zmaga v tretjem razredu je odločilna, ker smo v drugem razredu skoro gotovi zmage, in se došla nam poročila tudi za prvi razred nadejajo najboljšega — opravičena je torej nada, da to pot popolnoma ščistimo zastop občine pomjanske. Ta zmaga bode velikega pomena tudi za državnozborski mandat kmečkih občin zapadne Istre.

Nekaj treba posebno poudariti: to pot je prvič bila komisija v naših rokah, in prvičkrat so se vršile volitve — brez izgredov! To je posledica zakonitega postopanja. Resnici na ljubo treba tudi pripoznati, da je vladni komisar — da-si ne veče slovenščini — postopal povsem objektivno.

Danes in jutri voli II. razred, v soboto pa bode volil I. razred.

Veliki koncert za korist družbe sv. Cirila in Metoda. V soboto ob 7. uri zvečer bode zopet posvetovanje, katerega naj se udeležèe gospodje zastopniki društev, kakor zadnjič dogovorjeno.

Prijatelju „Amicu“. Te nesrečne volitve! Provročajo nam toliko brige in skrbi, da moramo zanemarjati celo svoje „prijatelje“. A kje imamo boljšega prijatelja, nego pri vsem konservativnem „Amicu“? — Saj se nas vrlina spominja v vsaki številki. Mi se neizrečno veselimo na tem prijateljstvu in obžalujemo prav od srca, da mu ne moremo vračati milo za drago, kakor bi želeli prav zares. V tem veselju nas nekoliko moti le tisti nesrečni pregovor, ki pravi: Varuj se svojih prijateljev!

Toda šale na stran! „Amicu“ je nam Slovenec iz vrste tistih „prijateljev“, katerih se je bati — od vseh strani.

V zmislu tega poznanega in že tolikokrat izkušenežega „prijateljstva“ je seveda izlil ves svoj gnev na naše rojanske redoljube, ker...no, ker nečejo biti hvaležni velečastitemu župniku Jarcu na tem, da je neprijatelj pevskemu društvu „Zarja“, ki je toli trdovratno, da hoče na pogrebnih peti — slovenski! Da, tisti pogreb od nedavna, ko se je ljudstvo postavilo na stran pevcev in ne na stran g. župnika — tisti pogreb je obtičal „Amicu“ v želodcu, da se je prav pošteno zagnal v „mestatore“! To moramo konstatovati vsaj danes, če tudi nekoliko kasne. Na tej zamudi pa, kakor rečeno, nismo krivi mi, ampak nesrečne volitve. Prijatelj „Amicu“ naj nam torej oprostí blagehotno.

Tudi našim „taberom“ je obrnil svojo pozornost, prijatelj „Amicu“. Seveda po svoje: Kjer resnice pisati ne mara, pa laže! In še tako debelo! Kakor da bi bil stavil z bratcem mu „Piccolom“, kdo zna bolj — lagati namreč.

Čujte torej, kako poroča ta o naših shodih! Toda naslonite se kam, da se ne zvrnete vznak, kajti taka drznost v laganju mora porušiti najbolj „debele“ nature!

A.) Na vseh shodih so vedno jedne in iste osebe; b.) vsikdar je le kakih 100 oseb; c.) med temi so večinoma tujci, ki naj bi raje ostajali doma in pa pobalini, ki niti ne razumejo ničesar; d.) okoličani protestujejo proti tem nakanam; e.) prelep izgled so dali Trebenjci, ki so slovesno protestovali zoper ločenje od mesta ter so napivali mestu in — sv. Justu.

Tako piše list, ki hoče biti — katoliški! Mi smo sicer že vajeni na marsikaj od strani „Amica“, toda povedati moramo po svoji vesti, da to pot smo strmeli na takem drznem zavijanju notoriških resnic! Do takega postopanja se mora popeti le strupen srd do našega naroda.

Ako povemo še, da „Amicu“ brije norce iz posl. Nahergoja, ker je leta toli pošten, da brani narodna prava svojih volilcev, smo menda povedali dovolj v dokaz, da je „Amicu“ iz vrste tistih prijateljev, pred katerimi nas čuvaj sam Bog!

„Slov. Narod“ nam očita, da se ravnamo po glasovitem in razupitem načelu „ni častno ali je z dravo“, očita nam torej politiško nemoralnost. — To je vsakako hud tabak. In kaj smo zagrešili greznega, da so nas obložili s takim očitanjem? No, stvar je taka:

Nedavno temu smo priobčili dopis iz krogov „narodne stranke“ v Ljubljani, v katerem dopisnik opravičuje to stranko ozirom na nje postopanje ob vprašanju uličnih napisov v Ljubljani. Menimo, da je bilo to lojalno; kajti nam je bilo vsikdar le do tega, da se sevar pojasni na vse strani. Iz istega vzroka smo pozneje lojalno priobčili še dva nasprotna glasova. V vseh teh dopisih so govorili ljubljanski dopisniki. In to velja istotako za članek „Bodi jasno“, na kateri je „Narod“ opri svoje očitanje politiške nemoralnosti na našo adresu. A kako dela narod? O vsem, kar so govorili naši ljubljanski dopisniki, trdi jednostavno, da smo pisali mi: „Edinost“ trdi, „Edinost“ očita itd.

Ljudem, ki so dobre volje, je pač jasno, da za privatne pogovore, ki so se vršili v Ljubljani med to in ono osebo, ni možno nakladati nikake odgovornosti listu, ki izhaja v Trstu. Jasno je, da mi ne moremo soditi o resničnosti poročil o takih pogovorih. Za taka poročila pada odgovornost vsikdar izključno le na dotičnega dopisnika. Vendar nas apostrofuje „Narod“: „ako „Edinost“ ne da pojasnila... itd. itd.“

Tem huje je, da nam „Narod“ v tem slučaju naklada odgovornost, ko smo glede na najvažnejšo stvar v dopisu — glede na kompromis za državnozborske volitve — s posebno opazko markirali svoje mnenje, različno od dopisnikovega. S tem smo označili menda dovolj jasno, da se nikakor ne identifikujemo slepo, ampak, da mislimo tudi se svojo glavo.

„Narod“ seveda vidi stvari drugače, ker jih hoče videti, ker nas nikakor noče razumeti. Da-li je tako postopanje „honorowo“, o tem naj sodijo čitatelji, da-li pa je „zdrowo“ za stranko samo, katero zastopa „Narod“, o tem naj sodijo oni pristaši stranke, ki so vsaj tako „veliki“, da se morejo vsaj za jedno glavo povspeti nad — kranjski prepir! — Še nekaj! Narod nam podtika, da nam ni do družega, nego da delamo reklamo za „Ljublj. list“. Čudno! „Narodeva“ gospoda so iz lastnega nagiba, nesiljeni od nikogar, in na slovesen način izjavili na shodn zaupnik množ, da v najvažnejših vprašanjih ne soglašajo z nami, in so z demonstracijo ob zaključku shoda pokazali na dalje, da ne poznajo do nas niti one obzirnosti, kakeršno je domačin dolžan gostu — čemuse čudijo torej, da hočemo delati reklamo — za druge! Toda mi ne delamo reklame za nikogar le iz kaprice ali iz maščevanja. Za tako zabavo so sedaj preresni časi! Kakor za vsakogar drugega bodedo delali reklamo za „Slov. list“, ako bodedo videli, da nastopa pametno in primerno koristi naše narodne stvari; ako pa bode postopal drugače, potem ne bodedo delali reklame zanj, kakor tudi za nikogar družega ne v takem slučaju.

Nov kapelnik. Kapelnikom godbe tukajšnjega 87. pešpolka je imenovan skladatelj Fran Lehár, rodom Madjar. Lehár je bil poslednji čas v Pulju kapelnik glasbe c. in kr. vojne mornarnice. Dasi mu je še le 28 let zaslovel je že v muzikaličnem svetu kakor skladatelj. Sosebno je na dobrem glasu njegova opera „Kokuska“.

Vojaki na tehtnici. Poveljništvo vója na Danaju je ukazalo, da se morajo tehtati vsi mladi vojaki, ki so bili lani oktobra meseca vstopili v vojsko. Tehtalo se je 5325 vojakov. Od teh jih je tehtalo več nego lani 4062 množ, to je 76%; manj nego lani o novačenju 735 množ, to je 14%, jednako teže kakor lani je imelo 528 množ, to je 10%. Te številke kažejo, da se vojaki ob točni svoji hrani v kratkem času zredè.

Amori e nozze. Intorno al Montenegro, spisal Domenico Ciampoli. Dalla nuova Antologia, Vol. LXV., Serie IV. Roma, Forzani e C. 1896. Italijanski pisatelj Domenico Chiampoli je pisal že mnogo o Slovanih ter tako seznanil svoje rojake s slovanskim narodom, o katerem so imeli le-ti silno čudne, do cela krive pojme. Omenjeni, izredno plodoviti pisatelj je pisal: Destini della stirpe slava (1888), Letterature slave (1889), Melodie russe (1882); prevel je Lermontovega Demona in Mziri ter Puškinove Cigane, izdal Canti russi (1895), racconti russi (1884). Sedaj pa, o priliki poroke italijanskega kraljeviča s princezinja Heleno Črno-gorsko, je podal svojim rojakom nekaj zgledov iz jugoslovanskih narodnih pesmi o ljubezni in ženitvi.

V krasnem stilu, ki mu je lasten, opisuje Ciampoli v vvodu divoto jugoslovanskih pesmi ter pravi, da se ni nobena dediščina nikdar tako skupno uživala, kakor baš narodne pesmi, o katerih se ne more reči za trdno, se li tega ali onega člana iste družine. Tudi dandanes, pravi pisatelj, ko razdvaja žalostno tekmovanje in ljubosumnost ter ambicioznost veje istega drevesa in se napravlja inventar o svojini najmanjše reči, ki ima kako vrednost, naslanjaje svoja prava bolj na sofizme, nego na zgodovinska in učenjaška prava — tudi dandanes uhaja edina pesem tem podrobnim klasifikacijam ter biva vzvišena v čistih idealnih sferah ter se poje tu in tam v istem jeziku; saj je vznikla iz naroda.

Ciampoli se ne more nadviti ljubezenskim posmim slovanskim, takisto ne krasnim, originalnim njih metaforam in primeram, n. pr.: „nje obraz je kakor vzhajajoče sonce, nje oči, kakor čiste zvezde, nje lasje so svilnate kite, nje obrvi peroti lastovčine, nje lica roznata in bela, kakor zarja, nje zobje biseri, nje usta granatov cvet, nje prsi golobice v gnezdu, nje stas kakor mlada jelka; kadar ona govori, je golobica, ki toži, če se smeje je sonce, ki sije, če joše, daruje djamante“.

Zatem je prevedel Ciampoli nekaj najlepših jugoslovanskih pesmi v italijansko prozo in uveren sem, da se bodo Italijani dovolj imeli čuditi toliki divoti narodne poezije slovanske.

Za ljubezenskimi — ženskimi — pesmimi piše Ciampoli o ženitovanjskih pesnih ter takisto navaja nekaj prelepih zgledov.

Ker Slovani, osebno pa žene tako radi pojó, pravi Ciampoli, da je resnična prislovica, ki veli, da je Slovanka med ženami to, kar slavec med ptici.

Kajigo je završil Ciampoli tako: "... In če so barve (namreč v narodnih pesnih slov.) prežive, strasti silne, osvete strašne, se treba spomniti njih zgodovine, ki je vsa pretkana s solzami, s krvjo in z junaštvom; spominimo se, da so ti Slovani nas varovali turških navalov, da so oni branili musulmanu, da ni prodiral na zapad, in obédujmo, da v vseh teh borbah za rodno zemljo ni ugasnil sveti plamen poezije. Mi dozoreli narodi smo ali stari, ali nadaljujemo slavno minolost; oni mladeniški narodi pa se čili ozirajo v bodočnost, ker od minolosti nimajo drugega nego jekleno moč in zglede zamozatajevanja" ...

Po „Ljublj. Zvonu“.

Nekoliko statistike. Prebivalstva zemlje je bilo leta 1895. računano okroglo na 1.540.000.000 duš. Posamični deli sveta imajo:

Azija	826,000.000
Evropa	357,000.000
Afrika	164,000.000
Amerika	122,000.000
Oceanija, otoki	7,500.000
Avstralija	3,250.000 stanovnikov

Z ozirom na obsežnost površja pride na vsak štirjaški kilometer: v Evropi 37, v Aziji 19, v Afriki 5, v Ameriki 3, v oceaniji in v Avstraliji 7 stanovnikov.

Jezikov se govori na svetu kakih 2.750, vétevsá narečja. Samo v Afriki se govori kakih 600 jezikov. Evropski glavni jeziki so med seboj v tem-le razmerju: angleško govori 120 milijonov, rusko 75 mil., nemško 75 mil., francosko 51 mil., špansko 41 mil., laško 33 mil. in portugalsko 13 mil. ljudij.

Po veroizpovedanju imamo:

kristjanov	500 mil.;	taoistov (na Kitaj.)	48 m.;
konfucijanov	256 .	šintoitov	14 .
hindú	190 .	židov	8 .
mohamedancev	167 .	budistov	147 .
paganov	117 .	— kristjanov je:	
		rimskokatoliških	195,000.000
		protestantov	200,000.000
		pravoslavnih	105,000.000.

Slednješé budi se navedeno, koliko je v poglavitih vojnah v poslednjih 35 letih bilo izgube na ljudih in denarju:

kriimska vojna 750.000 móž in 7.000.000.000 frankov; vojna v Italiji (1859.) 45.000 móž, 1.500.000.000 fr., vojna na Danskem 5.000 móž, 170.000.000 fr., sekcesijska vojna (Am.) 800.000 móž 12.000.000.000 frankov, avstro-pruska vojna (1866) 45.000 móž, 1.500.000.000 fr., vojna med Meksiko in Končinčino 65.000 móž, 1.200.000.000 fr., francosko-nemška vojna (1870.) 220.000 móž, 15.000.000.000 fr., balkanska in turško-ruska vojna 200.000 móž, 2.000.000.000 fr., južno afričanska vojna in v Afganistanu 100.000 móž, 50.000.000 fr., skupno torej: 2.230.000 móž in 40.420.000.000 frankov.

Cigani na Ogerskem. Glasov najnovejšé statistike je na Ogerskem 274.940 ciganov. Od teh jih je 243.432 stalno nastanjenih, (kakor znano, nastojanjem nadvojvode Josipa), 8.935 jih živi še vedno nomadsko življenje. Madjarska statistika pravi nadalje, da jih 82.405 govoveri ciganski, vsi ostali so pa, seveda — Madjari.

Bosenski hadžije in pa kuga v Indiji. „Sarajevski list“, glasilo bosenske vlade, je objavil te dni članek, v katerem izraža bojazen, da bi se kuga, ki že také strašno razsaja v Bombayu in po Indiji, mogla zavleči v Evropo. Prinesti bi jo mogli hadžije, ki pojdejo v Meko. Vlada niti letos ne prepove romanja v Meko, toda smatra se dolžno, opozoriti na veliko pogibelj, ki preti nam vsem. Vsled tega bo de vlada — v dogovoru z ostalimi evropskimi državami — kolikor možno omejala romanje in v slučaju potrebe hoče za- braniti hadžijem vrnitev v domovino, če bi se kuga pojavila v Meki.

Strah pred kugo. Prebivalstvo v Mesini na Siciliji se je silno razburilo vsled tega, ker dohaja v tamošnje pristanišče parnik iz Bombaja. Ljudje so prisili šupana in mestni zastop, da je zaprečil uhod v pristanišče parniku „Pirrie“, prišedšemu iz Kalkute. Na ladiji „Pirrie“ signalizirali so več bolezni. Podvrkli so ga strogi karanténi, dasi se zna, da ni bilo nikakoršne bolezni, ke je bil odplovil iz Kalkute. V obče vlada po italijanskih pomorskih mestih velik strah, da se zavleče kuga z blagom iz Indije. Ljudstvo zahteva, da se zapró vsa pristanišča ladijam, prihajajočim iz Indije. — Misel, da je sezvati mednarodno konferenco zoper kugo, izšla je od Avstrije. Le-ta pa je prepustila inicijativo Italiji, ker so Benetke najprimerneše za tak sestanek.

Tolovaži živi sežgani. Pariška „Agence Havas“ javlja iz Aleksandrije v Egiptu, da je v okolici Aleksandrije četa policijskih vojakov obkolela v neki bajti osem tolovajev, ki so se bili zatekli v prazno bajto, da se laglje postavijo v bran svojim preganjalcem. Policijski častnik, poveljnik omenjene čete vojakov, je jednostavno ukazal bajte zapaliti. To se je zgodilo in vseh 8 zlikovcev je zgorelo!

Skočil v vrelo vodo. Iz Subotiče poročajo, da se je tamošnji lastnik kopelji, Papanyi, iz ničevega vzroka spril sé svojo ženo. Zato je sklenil umreti. Vrgel se je v kopalnico, napolnjeno s 60° vročo vodo! Strežaji so siromaka izlekli takoj. Strašno je opečen po vsem truplu, toda ni še umrl.

Mošéja za mohamedance na Dunaju. Minoli petek so na Dunaju otvorili novo mošéjo (turško cerkev) za mohamedanske vojake iz Bosne, nastanjene na Dunaju. Posvečenju so prisostvovali najvišji cerkveni dostojanstveniki mohamedanski.

Trgovina s 15 milijonov pasiva! Moskvska trgovska trgovska veletvrška Ploticny in sinovi, obustavila je svoja plačevanja. Tvrška ima 15 milijonov rubljev pasiva! Zastopnike in gerente tvrške so zaprli.

Odvetnik v bédi. Iz Brna javljajo, da se je v Gysi ustrelil odvetnik dr. M. Deutsch, ker je bil zagazil v velike bédó in niti ni imal česa jesti!

Loterijske številke, izrebane dne 27. t. m.:
Brno 46, 38, 70, 74, 4.

Najnovejšé vesti.

Dunaj 27. „Wiener Zeitung“ objavlja proračun za leto 1897., zakon o patentih, zakon o rentnih obligacijah za investicijske svrhe in zakon o določenju mej „morskega oka“.

Carigrad 27. Olgovor porte na spomenico armenskega patrijarhata je sicer po obliki prijazen, vendar ne obeta v resici nikakega izpolnjenja najnih želja.

Kalkuta 27. Indijska vlada odpošlje svojega zastopnika na mednarodno konferenco.

Za slabotne

bolehave vsled pomanjkanja krvi ne živcih, blede in slabotne otroke; izvrainega okusa in preiskúšenega učinka je

Železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani.
(Dunajska cesta)
priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic 4 gld. 50 kr.

Trgovinske brojavke in vesti.
Pšenica za jesen 7.53 7.54
spomlad 1896 8.08 do 8.08 Oves za spomlad 6.08—6.09.
Rž za spomlad 6.69—6.70. Kozuza za maj-juni 1897. 3.91 3.93
Pšenica novega leta 8.40 8.45 7.90
8.50—8.55 od 80 kil. f. 8.55—8.60 od 81. kil. f. 8.60
8.65 od 82 kil. f. — — — — — 8.10—8.10
8.65—8.10.

Pšenica: povpraševanje in posel jako slabo. Prodaja 8000 met. st. Vreme lepo
Praga. Centrifugalni sladkor for. 11.92 maj 12.10 mirno.
Praga. Centrifugalni novi postavljeno v Trstu
pšenice vsled odpošiltatov praga f. 82.32 25.— Glavna
33-50 33 75 Centrom 34-25.— V glavni sodih 38.— bolje
Praga. Kozuza za maj-juni 61.75
za maj 62.25. Mlačno.
Hamburg. Glavna pšenice avstralske 60.50 za maj
f. 51.— za september 52.— za december 52.50. mlačno.
28 januarja 1897

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.95	102.—
— — — — — v srebru	102.25	102.25
Avstrijska renta v slavu	123.45	123.60
— — — — — v kronah	101.20	101.20
Kreditne akcije	375.25	378.25
London 10 let	119.70	119.75
Napoleon	9.51 1/2	9.51 1/2
20 mark	11.73	11.73
100 ital.	45.20	45.20

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

b) Južna železnica (Postaja južna železnica).
Od dne 1. oktobra 1896.

ODHOD:

7.45 predp.	brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25	brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.—	omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55	poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50 popol.	omnibus v Kormina.
4.40	omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20	poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05	brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko.
8.05	brzovlak v nabrežino, Videm, Rim.
8.45	mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10.—	mešani vlak do Mürzzuschlaga.

DOHOD:

6.48 predp.	mešani vlak iz Mürzzuschlaga, Beljuba, Ud.
7.50	mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežino.
8.35	brzovlak iz Kormina.
9.25	brzovlak v Dunaja.
10.20	poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35	brzovlak iz Rima, Benetk.
11.50	omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežino.
5.40 popol.	poštni vlak z Dunaja.
7.38	omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežino.
8.41	brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežino; —
8.56	brzovlak z Dunaja zveza z Reko.

Stenski koledar za l. 1897

Od več strani se je naglašala potreba koledarja v slovenskem jeziku za rabo v pisarnah. — Tiskarna Doleuc v Trstu priredila je za leto 1897 tak koledar in ga prodaja po 20 nč. komad, s pešto 25 nvč. Kdor si ga želi, naj pošlje omenjeni tiskarni po nakaznici 25 nvč. in natančen naslov, ali pa naj pride sam v tiskarno, trg velike vojašnice št. 2, kjer ga dobi po 20 nvč. komad.

zdravljenje krvi
Čaj „Tisóderni ovt“ (Millefort).
Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim sluhajem, še peče v želodcu, kakor proti slabemu probavljanju in hemoroidam. Jeden omoč za zdravljanje, stoji 50 nč., ter se dobiva v odlikovani lokarni
PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg.

SVOJI K SVOJIM!
Acquedotto št. 9. (nasproti „Latteria Svizzera“)
NOVO SKLADIŠČE
OLJA
kisa in mila
Prodaja se na drobno in na debelo.
Cene:
olje jedilno: po 28 nč. lit., fino po 32-36 nč. lit.,
fineše po 40-44 nč. lit., namizno pol fino po 48-52
nč. lit., namizno fino po 56-60 nč. lit., namizno ex-
trafino po 64-68 72 nč. lit., — Kis od 4 do 24 nč. lit.
Sprejemajo se tudi naročila, na dom franco pustivši
na posodo vrč iz kositarja. — Ker je blagó prve vrsti, se
toplo priporoča slav. občinstvu. Udani Anton Siroc

Cassa di Risparmio Triestina
(Tržaška hranilnica)
Sprejemlje denarne uloge v bankovcih od 50 nč. do vsacega zneska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9—12. ure popoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure popoldne. Obresti na knjižico 3%
Plačuje vsak dan od 9—12. ure popoldne. Zneske do 100 gld. precej, preko 100 do 1000 mora se odpošlati 3 dni in zneske preko 1000 gld. pa 6 dni.
Eskomptuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 3%
Posujuje va drž. papirje avstro-ogorske do 1000 gld po 4%
Višje zneske od 1000 do 5000 gld. po 5 1/2%
Daje denar proti vkliženju na posesti v Trstu.
Obresti po dogovoru 2—24
Trst, dne 5. maja 1894.

Narodnjakinje!
Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje veliko skladišče oglja, drv, premoga in koksá v ulici S. Zaccaria števil. 1 (meji ulicama Chiozza in Farneto).
Ker izdelujem od navedenih predmetov nekatere na lastno režijo, nekatere pa sem si nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, prepričan sem, da vas zamorem v vsakem obziru zadovoljiti.
Jamčim za točno postrežbo in poštene vago ter se priporočam z vso
udanostjo
Yekoslav Grebeno.

Velika Inomost-ka 50 nč. loterija
Glavni dobitnik
75.000 kron v gotovini z odbitkom 20%
Srečke po 50 nč. priporočajo: Giuseppe Eolaño, Alessandro Levi, Mandel & Co., Girolamo Morpurgo, Iga. Neumann, Marco Nigris, Enrico Schifmann, li Mercurio.